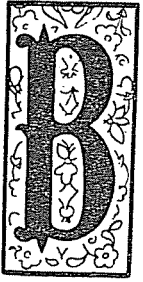

ALİ CAMMAZ

Terceme :
Ali ÖZEK

İnsanlığın ebedî kitabı:

Ku'ran-ı Kerim

BEŞERİYET, uzun tarihi boyunca saadeti arayarak, emniyet, huzur ve istikrar peşinde koşarak, şaşkınlık, sıkıntı ve iztiraplardan kaçarak pek çok acı tecrübeler geçirdi, çeşitli nizamlar ihdas etti, müteaddit kanunlar koydu ve sayısız denemelerinin meyvesini topladı.

Acaba beşeriyet aradığı saadeti ele geçirdi mi? Huzur, sükün, emniyet ve istikrar uğrunda emelleri gerçekleşti mi?

Şüphesiz acı gerçek bu sorulara «hayır!» diye cevap verir.

Şu muazzam ilmi ilerlemeye ve madde âleminde beşeriyetin elde ettiği büyük zaferlere rağmen muhakkak insanlık şekâvet, hayret, korku, darlık ve ızdırap zulmetleri içinde bocalamakta devam ediyor.

Bundaki esrâr, keskin bir bakışa ve akli selime sahip kimselere gizli kalmamaktadır. Bu sır, o boşluktur!... Yani rûhun Allaha imandan boş ve yoksun olmasıdır. O iman ki hayat için yüksek bir hedef, değerli bir gaye tayin eder ve insanı, o yüce örneğe bağlar.

Şüphesiz kalb, imandan boş olarak kendi hâline terk edildiği taktirde, tek başına maddî zaferler, insan için matlup olan saadeti gerçekleştiremez. Zira imansız insan ruhsuz bir ceset, boşlukta dolaşan değersiz bir zerredir. Ne gariptir ki, insanlar, bu uçsuz bucaksız şekavet âleminde, ellerinde bulunan hazinelerden gâfil bir durumda yaşarlar

ve kendilerini hayata ısrırdan o nûr önlerinde olduğu halde karanlıklar içerisinde bocalarlar. Halbuki Allahın kitabı ve semanın düsturu onları doğru yola hidayet ediyor. Fakat onlar zulmet çukurlarında sürünür, sapıklıklarında devam ederler. «Onların kalbleri hakikati idrak etmez, gözleri görmez, kulakları işitmez. Onlar tıpkı hayvanlar gibidir. Belki hayvanlardan da aşağıdırlar. Gaflete düşenler ancak onlardır.» (1) Sanki aşağıdaki mısraları ile Arap şâiri onları kastetmiş:

Hayret! âlemde acâib nesnelere de çok.

Yol yakın, fakat gayeye vuslat yok.

Sanki çölde kalmış bir kimsedir, susuzluk onu öldürür.

Halbuki su onun sırtında yüküldür.

EVET saadetin anahtarı ancak Allahın kitabıdır. O, şaşkınları hidayet eder. Sapıtanları irşad eder. İnsanları zulmetten nûra çıkarır. Allah (c.c.) şu âyetinde ne kadar doğru söyler. «Size Allah tarafından bir nûr ve apaçık bir kitap gelmiştir. Allah onunla rızasını talep edenleri selâmet yollarına kavuşturur. İzni İlahisi ile zulmetten aydınlığa çıkarır. Onları dosdoğru yola hidayet eder.» (2) Allah Kur'ânı Kerimi, beşeriyetin din ve dünya işlerini doğruyu bulmalarını sağlayacak bir nizam olmak üzere Hâtemül-enbiyâ ve'l mürselin olan elçisi Muhammed

(S.A.) e indirmiştir ki, her derdin devasını ve her kör fitneden kurtuluşu bulsunlar.

Resûlullah ahabına ileride birçok fitnelerin zuhur edeceğini haber verince Hz. Ali (R.A.), «O fitnelerden kurtuluşun yolu nasıldır, Yâ Resûlallah» dedi. Resûlullah (S.A.) şöyle buyurdu: «Allahın kitabı Kur'âna yapışınız, O'nda sizden öncekilerin ve sonrakilerin haberi vardır. Hâlen aranızda vukûa gelenlerin hükmü de ondadır. O, hak ile batılı ayırandır. O hiç bir zaman değersiz değildir. Allah, Kur'ânı terk eden cebbarların belini kırar, onun gayrisından hidayet bekleyenleri saptırır. Kur'ân Allahın sağlam ipi, parlak nûrudur. Kötü arzular onu bozamaz, diller onu karıştıramaz, görüşler onunla çıkmaza girmez, âlimler ondan doymaz, muttekiler ondan usanmazlar. Çok tekrar edilmekle o eskimez. O, cinlerin işitir işitmez. «Biz doğruya çağırın acib bir okuma duyduk ve derhal ona iman ettik. Artık biz Allaha hiç bir şeyi ortak saymıyacağız.» dedikleri kitaptır. Kur'ânın ilmini öğrenen önde gider, onunla konuşan doğru söyler, onunla hükmeden adaletle hükmeder. Kur'ânla amel eden me'cûr olur. Kur'ânın yoluna giden dosdoğru yola gitmiştir.» (3).

Şüphesiz Kur'ân-ı Kerimin ebediliğine en büyük delil içinde yaşadığımız gerçeklerdir. Kur'ân-ı Kerimin inşi üzerinden 14 asır geçtiği

(1) A'raf: 179.

(2) Mâide: 15.

(3) Birgivi, Tarikat-ı Muhammediye s. 3.; Darîmî, Fazâil-ül-Kur'ân: 1.

halde ondan bir harf değişmemiş, bir kelime bozulmamış, arka arkaya gelen asırların ve birbirini takip eden nesillerin eli ona uzanamamıştır. Dünyanın her yerinde, her asırda ve nice şehirde binlerce müslüman Kur'anı ezberler ve onu okumakla Allaha yaklaşırlar. Acaba yeryüzünde, insanların gönlünde bu derece kudsiyete sahip bulunan böyle bir kitap var mıdır? Acaba yeryüzünde tağyir ve tebdilden uzak olarak bu kadar zaman yaşamış bir kitap mevcut mudur?

Nasıl böyle olmasın! Çünkü Kur'an, Allahın, kendisine önünden ve arkasından bâtili yaklaşamayan kitabıdır. O, övülmüş bir Hakim tarafından gönderilmiştir. Azîz ve Celîl olan Allah mukaddes kitabını kötülenmek, zayı olmak ve tükenmekten korumayı garanti etmiş ve bu hususta söz vermiştir. Onun sözü hak ve doğrudur. Allah teâlâ «Kur'an'ı biz indirdik, şüphesiz onu koruyacak olan da yine biziz» (4) buyurmuştur.

ALLAH bu Kur'anı, tarih devirlerinden mahdut bir devir, belli bölgelerde yaşayan bir kavim veya muayyen bir zaman için indirmedir. Bilakis onu, yeri ve üzerindeki her şeyi çekinceye yani kıyamete kadar her çeşit hayatın nizâmı olsun diye indirdi. Bunun için Kur'an-ı Kerim eşit olarak bütün milletler için her yerde ve her zamanda nesillerin kitabı ve insanlığın şeriatı olmalıdır.

Kur'andan önce gelmiş semâvî şeriatlar muayyen bir zamana bağlı, özel bir kavim ve o zamanda, o kavim arasında yayılmış bazı kötülükleri önlemek için gelmişti. Şeriatların sonu ve en mükemmeli olan Kur'anın şeriatı ise — İslâmın diğer bütün dinleri neshettiği gibi — geçmiş bütün şeriatları da neshetti. Kur'an-ı Kerim indirilen en son kitap, Hz. Muhammed, (S.A.) gönderilen en son peygamber, İslâm da bütün dinlerin sonucusudur. Artık Kur'andan sonra bir kitap, Hz. Peygamber (S.A.) den sonra bir peygamber ve İslâmdan sonra da bir din yoktur. Allah şöyle buyurur: «Bu gün sizin için dininizi ikmal ettim. Sizin üzerinizdeki ni'metimi tamamladım. Din olarak sizin için İslâma rıza gösterdim.» «Kim din olarak İslâmdan başkasını arzularsa ondan bu kabul olunmayacaktır. Ve o kimse âhirette hüsrâna uğruyanlardan olacaktır» (5).

Kur'an-ı Kerim, — eğer tatbik edilmiş olsa — insanlar arasında

sulh, sükûn, huzur ve ümidin umumileşeceği esasları içine alır. Eğer insanlar, ızdırıp ve çekişme dolu hayatı terketmiş olsalar Kur'anın gölgesinde birbirlerini seven ve birbirlerine ısınan kardeşler olarak yaşarlar. Bu söylediklerimizin en doğru şahidi tarihtir. Kur'anın hüküm ve hidayetinin câri olduğu devirlerde olduğu kadar emniyet huzur ve refah içinde bütün insanların mes'ûd olacağı bir devir yoktur.

Beşeriyetin bu dosdoğru yola sırt çevirmesi ve kendisi için beşer tabiatının âcizlik, havâilik ve noksanlıkları içinde kendisini gösteren beşeri tecrübeleri yolunu seğmesi olması, kemal sıfatlarıyla muttasıf ve noksanlıklardan münezze olan beşerin hâlıkının gönderdiği ve büyük küçük hiç bir şeyi bırakmadan her şeyi birer birer sayıp döken kitabullahı terketmesi ahmaklık değil midir?..

Muhakkak Kur'an-ı Kerim, insan hayatının bütün taraflarını içine alan bir nizamdır. Kur'an, beşikteki çocuğu ele alır, onun için bir takım esaslar ve temeller vaz'eder. Allah teâlâ şöyle buyurur: «Emzirmenin tamamı olmasını isteyen kimse için anneler çocuklarını tam iki sene emzirir. Emziren annelerin iâşe ve giyimleri, iyilikle babaya aittir. Her nefis ancak kudreti nisbetinde mes'ûliyetler taşır. Hiç bir anne çocuğu sebebiyle zarara düşür edilemez, vârisi üzerine de aynısı lâzım gelir. Eğer anne ve baba karşılıklı anlaşma ve rıza ile çocuğu memeden ayırmak isterlerse bunun bir günahı yoktur. Eğer siz çocuklarınızı sonuna kadar emzirtmek isterseniz, vermeniz lâzım gelenleri iyilikle teslim ettiğiniz takdirde sizin için bunda bir günah yoktur.» (6)

KUR'ÂN bundan sonra olgun çağa gelmiş olan insanın yanında durur, onun haklarını beyan ile tavsiyelerde bulunur. Allah Teâlâ buyurur ki: «Rabbim ancak kendisine ihbâdet etmenizi ve ebeveyninize iyi muâmelede bulunmanızı emretti. Eğer onlardan her ikisi veya birisi yaşlanıp senin yanında kalırsa sakın onlara öf dahi deme, onları azarlama, onlara taflı ve yumuşak kelimelerle konuş, onlara rahmet ve sevgi kanatlarını aç. De ki: Ey Rabbim beni küçükken bakıp büyüttükleri gibi şimdi de sen onlara merhamet eyle.» (7) Kur'an bunun ve onun yanında insanın nasıl yaşayacağını, kendi rûhu ve di-

ğer insanlarla nasıl ilgileneceğini beyan eder.

Kur'an-ı Kerimin gerçekte, çeşitli şekillerde insanların bir kısmını diğerlerine köle yapan zâlim ve fasit nizamlara karşı bir savaş idi. Böylece bütün insanlar arasında mutlak eşitliği ilan etti. Çirkin ırk ayırımlarına karşı savaştı. Çünkü bütün insanlık bir annenin ve babanın çocuklarıdır. Onların aslı birdir. Hiç bir şekilde üstünlük yoktur. Üstünlük ancak Allah korkusu ve kullar arasında iyi muamele iledir. Allah bütün insanlara hitabederek şöyle buyurur: «Ey insanlar! Biz sizi bir erkek ve dişiden yarattık ve sizi tanışıp anlaşmanız için milletler ve kabileler kıldık. Muhakkak sizin Allah katında en üstünüünüz takvaca en ileri olanınızdır.» (8) Resûlullah (S.A.) de şöyle buyurur: «Bir Arabın Arap olmayana, bir beyazın bir siyaha hiç bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takva iledir. Şüphesiz sizin Allah katında en üstünüünüz takvaca en ileri olanınızdır.» (9).

KUR'ÂNIN teâlîmi, dillerin konuştuğu, dudakların ifade ettiği nazariyattan ibaret değildir. Ondan öte değersiz bir şey de değildir. Bilakis o, cemiyet hayatında bir takım ameli gerçeklerdir. İyi nazar edersen cemiyet fertlerinden her birini hareket halinde bir Kur'an, insanlar arasında dolaşan bir İslâm görürsün. Kur'an bu eşitliği 14 asırdan beri ilân etmektedir. Bugün içinde yaşadığımız medeniyet, ilerleme asrı sayılan 20. asırda medeniyet ve tekamülün memleketleri ırk ayırımı karanlıkları içinde bocalamakta berdevamdır. Zencilere beyazların lokantalarında yemek, okullarında okumak veya semtlerinde oturmak yasak edilmiştir. Bu ahmakça yapılan ırk tefrikaları neticesi olarak beyazlar ve siyahlar arasında harp ateşi devamlı yanmaktadır. Şüphesiz Kur'an-ı Kerim yüce bir örnektir. Boyunları ne kadar uzarsa uzasin mütecevazler hiç bir zaman ona ulaşamayacaklardır. Bugün Kur'anın Muhammed (S.A.) in kalbine inşinden 14 asrın geçmesini kutlarken eşsiz bir iştîyak, derin bir hanî ve özleyişle Kur'an bayrağının yeniden yükseleceği ve İslâm hakimiyetinin gerçekleşeceği o mübarek günü bekliyoruz. «O gün Allahın yardımını ile müminler sevinirler. Allah dilediğine yardım eder. O azîz ve rahimdir.» (10)

(8) Hucurât: 13.

(9) Ahmed b. Hanbel, Müsned, 5:411.

(10) Rûm: 4-5.

(4) Hier: 9.

(5) Mâide: 3-4.

(6) Bakara: 233.

(7) İsrâ: 23.